

येशू “मार्ग” म्हणून, मल्कीसेदेकचे पौरोहित्य, पडद्याचे फाटणे, आणि देवापर्यंत पोहोचण्याचा मार्ग

हे प्रवचन येशूचे तारणकार्य, पडद्याचे फाटणे, येशू हा “मार्ग” म्हणून, मल्कीसेदेकचे पौरोहित्य (ज्यात भाकर आणि द्राक्षारस यांचा समावेश आहे), पवित्र आत्म्याचा संवाद, सहभागिता आणि मंदिर म्हणून विश्वासणाऱ्याची भूमिका, या सर्वांमध्ये योम किप्पूरच्या पूर्ततेची संपूर्ण व्याप्ती एकत्रित करते. हे घटक केवळ पवित्र शास्त्रावर आधारित राहून सहभागिता आणि देवापर्यंत पोहोचण्याच्या मार्गावर कसा परिणाम करतात, यावर यात भाष्य केले आहे.

१. जुन्या करारातील योम किप्पूर

लेवीय १६, लेवीय २३:२६-३२, आणि गणना २९:७-११ मध्ये सविस्तर वर्णन केलेला योम किप्पूर हा प्रायश्चित्ताचा दिवस आहे, जो इस्राएलच्या यज्ञप्रणालीचा कळस असून, देवाबरोबरचा त्यांचा करारसंबंध पुनर्स्थापित करण्यासाठी निवासमंडप आणि लोकांना शुद्ध करतो.

- महायाजक: महायाजक (हारून किंवा त्याचे उत्तराधिकारी) वर्षातून एकदा रक्तासह परमपवित्र स्थानी पडद्याआड प्रवेश करतो आणि स्वतःसाठी व इस्राएल लोकांसाठी प्रायश्चित्त अर्पण करतो (लेवीय १६:२-६, १६:११-१४). त्याचा प्रवेश मर्यादित असतो आणि त्याच्या पापी स्वभावामुळे तो स्वतःसाठी पापार्पणाची मागणी करतो (लेवीय १६:११).
- यज्ञ: याजकाच्या पापांसाठी बैलाचा आणि लोकांच्या पापांसाठी बकऱ्याचा बळी दिला जातो, आणि प्रायश्चित्त करण्यासाठी दयेच्या आसनावर रक्त शिंपडले जाते (लेवीय १६:११, १६:१५-१६).
- बळीचा बकरा: महायाजकाने इस्राएलच्या पापांची कबुली दिल्यानंतर, दुसरा बकरा ती पापे रानात वाहून नेतो, जे त्या पापांना दूर करण्याचे प्रतीक आहे (लेवीय १६:२०-२२).
- धूप: महायाजक धूप जाळतो, ज्यामुळे परमपवित्र स्थानात देवाच्या गौरवापासून त्याचे रक्षण करण्यासाठी एक ढग तयार होतो आणि मृत्यू टळतो (लेवीय १६:१२-१३). धूप हे प्रार्थनेचे प्रतीक आहे (स्तोत्रसंहिता १४१:२, “माझी प्रार्थना तुझ्यासमोर धुपासारखी गणली जावो”).
- शुद्धीकरण: रक्त निवासमंडप, वेदी आणि लोकांना पापाच्या अशुद्धतेपासून शुद्ध करते, आणि देवाचे अस्तित्व टिकवून ठेवते (लेवीय १६:१६-१९, १६:३०).
- कबुलीजबाब: महायाजकाने बळीच्या बोकडाबद्दल केलेला कबुलीजबाब इस्राएलची पापे हस्तांतरित करतो (लेवीय १६:२१).
- विश्रांती आणि दुःख: इस्राएल शब्बाथ विश्रांती पाळतो, कामापासून दूर राहतो आणि स्वतःला दुःख देतो (बहुधा उपवास करतो), जे नम्रता आणि देवाच्या दयेवरील अवलंबित्व दर्शवते (लेवीय १६:२९-३१, लेवीय २३:२७-३२).
- सलोखा: रक्ताने शिंपडलेले दयेचे आसन हे असे ठिकाण आहे जिथे देव इस्राएलांना भेटतो (लेवीय १६:१४, निर्गम २५:२२), परंतु तिथे प्रवेश केवळ महायाजकापुरता मर्यादित आहे.
- सामूहिक आणि वैयक्तिक व्याप्ती: प्रायश्चित्तामध्ये संपूर्ण मंडळी आणि वैयक्तिक पापांचा समावेश होतो (लेवीय १६:१७, १६:३०).
- निर्जन प्रदेश: बळीच्या बोकडाला निर्जन ठिकाणी हद्दपार केल्याने पाप दूर होते (लेवीय १६:२२).

पवित्र स्थानाला परमपवित्र स्थानापासून वेगळे करणारा पडदा हा देवाची पवित्रता आणि मानवी पापीपणा यांच्यातील अडथळ्याचे प्रतीक होता (लेवीय १६:२), जो मर्यादित प्रवेश आणि जुन्या करारातील विधींचे तात्पुरते स्वरूप यावर जोर देतो, ज्यांची वार्षिक पुनरावृत्ती आवश्यक होती (लेवीय १६:३४).

२. येशूद्वारे योम किप्पूरची पूर्तता

नवा करार, विशेषतः इब्री लोकांचे पत्र, येशूचा मृत्यू, पुनरुत्थान आणि स्वर्गारोहण यांना योम किप्पूरची अंतिम पूर्तता म्हणून सादर करतो, आणि त्याच्या तात्पुरत्या, ऐहिक विधींना एका शाश्वत, स्वर्गीय वास्तवात रूपांतरित करतो:

□ मल्कीसेदेकच्या क्रमानुसार महायाजकः

- येशू हा मेल्किझेदेकाच्या क्रमानुसार सार्वकालिक, निष्पाप महायाजक आहे (इब्री ४:१४, ५:६, ७:१७, ७:२४-२५), जो लेवीय याजकवर्गापेक्षा श्रेष्ठ आहे. अहरोनाच्या विपरीत, ज्याला स्वतःसाठी प्रायश्चित्ताची गरज होती (लेवी १६:११) आणि ज्याचे याजकपद मृत्यूमुळे तात्पुरते होते (इब्री ७:२३), येशू “मध्यस्थी करण्यासाठी नेहमी जिवंत असतो” (इब्री ७:२५). त्याचे याजकपद, मेल्किझेदेकाच्या याजकपदाप्रमाणे (इब्री ७:३, “ज्याला दिवसांची सुरुवात किंवा जीवनाचा शेवट नाही”), सार्वकालिक आणि परिपूर्ण आहे (इब्री ७:११-२८).
- तो स्वतःच्या रक्ताने पार्थिव निवासमंडपात नव्हे, तर स्वर्गीय पवित्रस्थानात प्रवेश करतो (इब्री ९:२४, ९:१२), आणि महायाजकाची भूमिका पूर्ण करतो (लेवी १६:२-३).

□ बलिदान आणि बळीचा बकराः

- वधस्तंभावर येशूचा मृत्यू हे अंतिम पापार्पण (इब्री ९:२६, “तो एकदाच प्रकट झाला आहे... स्वतःच्या बलिदानाने पाप दूर करण्यासाठी”) आणि बळीचा बकरा आहे (१ पेत्र २:२४, “त्याने स्वतः झाडावर आपल्या शरीरात आमची पापे वाहिली”; यशया ५३:६, “परमेश्वराने आम्हा सर्वांचे पाप त्याच्यावर लादले आहे”). यरुशलेमच्या बाहेर सांडलेले त्याचे रक्त (योहान १९:१७, इब्री १३:१२), योम किप्पूरच्या वार्षिक बलिदानांप्रमाणे (लेवी १६:१५-२२) नव्हे, तर कायमचे प्रायश्चित्त करते (इब्री १०:१०) आणि पाप दूर करते.
- त्याचे बलिदान हे “सुगंधी अर्पण” आहे (इफिसकरांस पत्र ५:२), जे योम किप्पूरच्या सुखद सुगंधासारखेच आहे (लेवीय १:९).

□ प्रार्थनेच्या रूपात धूपः

- येशूच्या पृथ्वीवरील प्रार्थना, विशेषतः त्याची महायाजकीय प्रार्थना (योहान १७:९-२०), आणि स्वर्गातील त्याची निरंतर मध्यस्थी (इब्री ७:२५, रोम ८:३४) धूपाच्या मेघाची (लेवी १६:१२-१३) पूर्तता करतात. विश्वासणाऱ्यांच्या प्रार्थना त्याच्याद्वारे धूपाप्रमाणे वर चढतात (प्रकटीकरण ५:८, “धूपाने भरलेली सोन्याची पात्रे, जी संतांच्या प्रार्थना आहेत”; प्रकटीकरण ८:३-४).
- स्तोत्र १४१:२ मध्ये प्रार्थनेचा संबंध धूपाशी जोडला आहे, ज्याला येशूच्या मध्यस्थीने (योहान १६:२३-२४) बळकटी मिळाली आहे.

□ शुद्धीकरणः

- येशूचे रक्त स्वर्गीय पवित्रस्थान (इब्री ९:२३-२४) आणि विश्वासणाऱ्यांचे विवेक (इब्री ९:१४, १ योहान १:७, “त्याच्या पुत्राचे, येशूचे रक्त, आम्हांला सर्व पापांपासून शुद्ध करते”) शुद्ध करते. हे योम किप्पूरच्या तात्पुरत्या शुद्धीकरणापेक्षा श्रेष्ठ आहे (लेवी १६:१६-१९).

□ कबुलीजबाब आणि पापांचे हस्तांतरणः

- येशू मानवजातीची पापे स्वतःवर घेतो (यशया ५३:६, १ पेत्र २:२४), आणि बळीच्या बोकडाची भूमिका पूर्ण करतो (लेवीय १६:२१). त्याच्या मध्यस्थीद्वारे विश्वासणाऱ्यांची कबुली ऐकली जाते (१ योहान १:९).

□ विश्रांती आणि दुःखः

- येशूचे पूर्ण झालेले कार्य सार्वकालिक विश्रांती प्रदान करते (इब्री ४:९-१०, “देवाच्या लोकांसाठी शब्बाथ विश्रांती”; मत्तय ११:२८, “माझ्याकडे या... आणि मी तुम्हाला विश्रांती देईन”), जे योम किप्पूरच्या वार्षिक विश्रांतीपेक्षा श्रेष्ठ आहे (लेवी १६:३१).

□ सलोखाः

- येशूचे रक्त हे प्रायश्चित्त आहे (रोमकरांस पत्र ३:२५, दयेच्या आसनाशी संबंधित), जे मानवजातीला देवाशी समेट घडवून आणते (कलसैकरांस पत्र १:२०, रोमकरांस पत्र ५:१०-११). त्याचे कार्य योम किप्पूरच्या समेटाला सार्वत्रिक स्वरूप देते (१ योहान २:२).

□ देवापर्यंत पोहोचण्याचा मार्गः

- योम किप्पूरच्या प्रतिबंधित प्रवेशाच्या (लेवीय १६:२) विपरीत, येशू देवाच्या सान्निध्यात थेट प्रवेश उघडतो (इब्री १०:१९-२२, “येशूच्या रक्ताद्वारे पवित्र स्थानी प्रवेश करण्याचा आत्मविश्वास”).

□ कॉर्पोरेट आणि वैयक्तिक व्याप्तीः

- येशूचे प्रायश्चित्त सर्वांना (१ तीमथ्य २:५-६) आणि व्यक्तींना (योहान ३:१६) लागू होते, ज्यामुळे योम किप्पूरची दुहेरी व्याप्ती (लेवीय १६:१७) पूर्ण होते.

□ छावणीबाहेरील रान आणि दुःख:

- येशूचे “वेशीबाहेर” झालेले कूसीकरण (इब्री १३:१२, योहान १९:१७) हे बळीच्या बोकडाच्या हद्दपारीशी (लेवी १६:२२) मिळतेजुळते आहे.

३. ख्रिस्ताचे शरीर म्हणून पडद्याचे फाटणे

येशूच्या मृत्यूनंतर मंदिराचा पडदा फाटणे (मत्तय २७:५०-५१, मार्क १५:३७-३८, लूक २३:४५-४६) ही एक दैवी कृती आहे, जिचा उल्लेख इब्री १०:२० मध्ये त्याचे शरीर (“पडद्यातून, म्हणजेच त्याच्या मांसातून”) असा केला आहे.

- देवापर्यंत पोहोचण्याचा मार्ग: पडदा फाटल्याने पापाचा अडथळा दूर होतो आणि देवाच्या सान्निध्यात जाण्यासाठी एक “नवा व जिवंत मार्ग” खुला होतो (इब्री १०:१९-२०). यामुळे योम किप्पूरच्या मर्यादित प्रवेशाची पूर्तता होते, जिथे केवळ महायाजकच पडद्यामागे प्रवेश करत असे (लेवी १६:२).
- इब्री ९:८ ची पूर्तता: इब्री ९:८ मध्ये म्हटले आहे, “जोपर्यंत पहिला निवासमंडप उभा आहे, तोपर्यंत पवित्र स्थानांमध्ये जाण्याचा मार्ग अद्याप उघडलेला नाही,” जे जुन्या कराराच्या मर्यादा दर्शवते. पडदा फाटणे हे या अडथळ्यांचा अंत दर्शवते, कारण येशूच्या बलिदानाने पार्थिव निवासमंडप निरुपयोगी ठरतो (इब्री ८:१३, ९:११-१२).
- येशूचे शरीर: वधस्तंभावर त्याचे तुटलेले शरीर (योहान १९:३४, इब्री १०:५-१०) हे प्रवेशाचे साधन आहे, जे पडद्याच्या विभाजनाची जागा थेट देवापर्यंत पोहोचण्याच्या मार्गाने घेते (इब्री १०:२२).
- दैवी पुढाकार: “वरपासून खालपर्यंत” फाडणे (मत्तय २७:५१) हे मानवी प्रयत्नांऐवजी देवाचे कृत्य असल्याचे सूचित करते, जे येशूच्या पूर्ण झालेल्या कार्याशी (योहान १९:३०, “ते पूर्ण झाले आहे”) सुसंगत आहे.

४. योहान १४:६ मध्ये येशू “मार्ग” म्हणून

येशूने आपल्या शिष्यांना उद्देशून केलेले विधान (योहान १४:१-५), “मीच मार्ग, सत्य आणि जीवन आहे. माझ्याशिवाय कोणीही पित्याकडे येत नाही” (योहान १४:६), त्याची अनन्य भूमिका स्पष्ट करते:

- मार्ग: येशू हा पित्याकडे जाण्याचा एकमेव मार्ग आहे, जो मध्यस्थीची पूर्तता करतो (१ तीमथ्य २:५, “देव आणि मनुष्य यांच्यामध्ये एकच मध्यस्थ आहे, तो म्हणजे ख्रिस्त येशू”). त्याचे बलिदान आणि पौरोहित्य प्रवेश मिळवून देतात, जे योम किप्पूरच्या महायाजकापेक्षाही श्रेष्ठ आहेत (लेवीय १६:२).
- सत्य हे आहे की, तो देवाच्या प्रकटीकरणाचे मूर्तिमंत रूप आहे (योहान १:१४, १७:१७), आणि तो नियमशास्त्राची पूर्तता करतो (मत्तय ५:१७).
- जीवन: तो सार्वकालिक जीवन देतो (योहान १०:१०, ११:२५, रोम ६:२३).
- पडद्याशी संबंध: फाटलेला पडदा, त्याचे शरीर (इब्री १०:२०), हा “नवा आणि जिवंत मार्ग” आहे, जो योहान १४:६ मधील “मार्ग”शी थेट जुळतो. त्याचा मृत्यू पित्यापर्यंत पोहोचण्याचा मार्ग खुला करतो, आणि त्याचा दावा पूर्ण करतो.
- योम किप्पूरशी संबंध: येशू “मार्ग” म्हणून महायाजकाच्या तात्पुरत्या मध्यस्थीची जागा त्याच्या सार्वकालिक याजकपदाने घेतो (इब्री ७:२५).

५. मल्कीसेदेकचे पौरोहित्य आणि भाकर व द्राक्षारस

उत्पत्ति १४:१८-२० मध्ये ज्याचा परिचय करून दिला आहे आणि इब्री ७:१-१७ मध्ये ज्याचे स्पष्टीकरण दिले आहे, तो मल्कीसेदेक येशूच्या पौरोहित्याचे पूर्वचिन्ह आहे:

- सार्वकालिक पौरोहित्य: मल्कीसेदेक, “ज्याला पिता वा माता वा वंशवृक्ष नाही, ज्याच्या दिवसांचा आरंभ वा जीवनाचा अंत नाही” (इब्री ७:३), येशूसारखा आहे, ज्याचे पौरोहित्य सार्वकालिक आहे (इब्री ७:२४).
- राजा आणि याजक: शालेमचा राजा आणि परात्पर देवाचा याजक म्हणून (उत्पत्ति १४:१८, इब्री ७:१), तो येशूने पूर्ण केलेल्या भूमिका एकत्र करतो (जखन्या ६:१३, “तो राजसन्मान धारण करील, आणि आपल्या सिंहासनावर बसून राज्य करील”).

- भाकर आणि द्राक्षारस: मल्कीसेदेकाने “भाकर व द्राक्षारस आणला” (उत्पत्ति १४:१८), हे अब्रामासोबतच्या सहभागितेचे किंवा आशीर्वादाचे एक याजकीय कृत्य होते, जे योम किप्पूरच्या रक्तबलिदानांपेक्षा वेगळे होते. हे प्रभूभोजनाचे पूर्वाभास देते, जिथे येशूचे शरीर (भाकर) आणि रक्त (द्राक्षारस) नवीन करार स्थापित करतात (मत्तय २६:२६-२८, १ करिंथकर ११:२४-२५).
- श्रेष्ठत्व: अब्राहामाच्या दशांशावरून (इब्री ७:४-१०) दिसून येणारे मल्कीसेदेकचे मोठेपण, त्याच्या याजकपदाला लेवीय क्रमापेक्षा श्रेष्ठ बनवते (इब्री ७:११), जे येशूच्या परिपूर्ण याजकपदाचे पूर्वचित्रण करते (इब्री ७:१७, “तू मल्कीसेदेकाच्या क्रमानुसार सर्वकाळचा याजक आहेस”).
- योम किप्पूरशी संबंध: योम किप्पूरचा लेवीय महायाजक रक्त अर्पण करत असे (लेवीय १६:१४-१५), परंतु भाकर व द्राक्षारसासह असलेले मल्कीसेदेकचे याजकपद एका उच्च श्रेणीकडे निर्देश करते. येशू, मल्कीसेदेकच्या श्रेणीनुसार, आपल्या रक्ताने योम किप्पूरचे प्रायश्चित्त पूर्ण करतो (इब्रीकरांस पत्र ९:१२) आणि भाकर व द्राक्षारसासह सहभागिता स्थापित करतो (१ करिंथकरांस पत्र ११:२४-२५), अशाप्रकारे तो आपले याजकपद या दोन्ही विधींशी जोडतो.
- प्रभूभोजनाशी संबंध: मल्कीसेदेकची भाकर आणि द्राक्षारस (उत्पत्ति १४:१८) हे प्रभूभोजनाच्या घटकांचे थेट सूतोवाच करतात, आणि नव्या करारात मध्यस्थी करणाऱ्या सार्वकालिक याजक म्हणून येशूच्या भूमिकेला बळकटी देतात (इब्री ८:६).
- “मार्ग”शी संबंध: येशू “मार्ग” म्हणून (योहान १४:६) त्याच्या मेल्किझेदेक पौरोहित्यात मूर्त आहे, ज्याद्वारे तो स्वतःला (शरीर आणि रक्त, भाकर आणि द्राक्षारस) पित्याकडे जाण्याचा मार्ग म्हणून अर्पण करतो (इब्री १०:२०).

६. विश्वासणाऱ्याचे शरीर एक मंदिर म्हणून

विश्वासणारे, वैयक्तिकरित्या आणि सामूहिकरित्या, पवित्र आत्म्याची मंदिरे आहेत:

- १ करिंथकर ६:१९-२०: “तुमचे शरीर तुमच्यातील पवित्र आत्म्याचे मंदिर आहे... तुम्हाला मोल देऊन विकत घेतले आहे. म्हणून आपल्या शरीराने देवाचा गौरव करा.”
- १ करिंथकर ३:१६-१७: “तुम्ही देवाचे मंदिर आहात आणि... देवाचा आत्मा तुमच्यामध्ये वास करतो.”
- इफिसकरांस पत्र २:२१-२२: मंडळी “एक पवित्र मंदिर... आत्म्याद्वारे देवाचे निवासस्थान आहे.”
- २ करिंथकर ६:१६: “आपण जिवंत देवाचे मंदिर आहोत” (तुलना करा लेवीय २६:१२).

योम किप्पूरशी संबंध:

- योम किप्पूरने देवाच्या उपस्थितीसाठी निवासमंडप शुद्ध केला (लेवीय १६:१६). येशूचे बलिदान विश्वासणाऱ्यांना शुद्ध करते (इब्री ९:१४), त्यांना आत्म्याने वस्ती केलेली मंदिरे बनवते (१ करिंथ ६:१९), आणि देवाच्या आपल्या लोकांमध्ये असलेल्या वस्तीची पूर्तता करते (निर्गम २५:२२).

पडद्याशी संबंध:

- फाटलेला पडदा (इब्री १०:२०) प्रवेशमार्ग उघडतो, ज्यामुळे आत्म्याला अंतर्वास करणे शक्य होते, आणि विश्वासणाऱ्यांना मंदिरांमध्ये रूपांतरित केले जाते (२ करिंथ ६:१६).

“मार्ग”शी संबंध:

- येशू “मार्ग” म्हणून (योहान १४:६) पित्याकडे जाण्याचा मार्ग दाखवून विश्वासणाऱ्यांना मंदिरे बनवतो, ज्याद्वारे आत्मा वास करतो (योहान १४:१६-१७).

मेल्किझेदेकशी संबंध:

- येशूचे मेल्किझेदेक पौरोहित्य (इब्री ७:१७) त्याच्या रक्ताद्वारे विश्वासणाऱ्यांना मंदिरांप्रमाणे शुद्ध करते (इब्री ९:१४), आणि सहभागितेची भाकर व द्राक्षारस या पौरोहित्याची आठवण करून देतात (उत्पत्ति १४:१८).

७. पवित्र आत्म्याची भूमिका आणि संवाद

विश्वास, पश्चात्ताप आणि बाप्तिस्मा यांद्वारे पवित्र आत्मा प्राप्त होतो, ज्यामुळे देवापर्यंत पोहोचणे आणि त्याच्याशी संवाद साधणे शक्य होते.

□ आत्म्यापर्यंत पोहोचण्याचा मार्ग:

- प्रेषितांची कृत्ये २:३८: “पश्चात्ताप करा आणि बाप्तिस्मा घ्या... म्हणजे तुम्हाला पवित्र आत्म्याचे दान मिळेल.”

- इफिसकरांस पत्र १:१३-१४: विश्वास ठेवल्यावर विश्वासणाऱ्यांवर “वचन दिलेल्या पवित्र आत्म्याने शिक्कामोर्तब” केले जाते.
- गलतीकरांस पत्र ३:२: “विश्वासाने ऐकल्याने” आत्मा प्राप्त होतो.
- रोम ८:९: सर्व विश्वासणाऱ्यांजवळ आत्मा आहे, जो त्यांना मंदिरे बनवतो (१ करिंथ ६:१९).

□ संवाद:

- शिकवण: योहान १४:२६, “तो तुम्हांला सर्व गोष्टी शिकवेल.”
- मार्गदर्शन: योहान १६:१३, “तो तुम्हाला सर्व सत्याकडे नेईल.”
- मध्यस्थता: रोमकरांस पत्र ८:२६, “आत्मा आमच्यासाठी मध्यस्थी करतो.”
- स्वप्ने, दृष्टांत आणि प्रकटीकरणे: प्रेषितांची कृत्ये २:१७-१८ (तुलना करा योएल २:२८-२९), “तुमचे तरुण दृष्टांत पाहतील आणि तुमचे वृद्ध स्वप्ने पाहतील.” उदाहरणांमध्ये पेत्राचा दृष्टांत (प्रेषितांची कृत्ये १०:९-१६), पौलाचा मासेदोनियातील दृष्टांत (प्रेषितांची कृत्ये १६:९), आणि योहानाची प्रकटीकरणे (प्रकटीकरण १:१०-११) यांचा समावेश आहे.

□ देवापर्यंत पोहोचण्याचा योग्य मार्ग:

- पवित्र आत्मा पुत्रत्वाच्या (रोमकरांस पत्र ८:१५-१६, “आम्ही ‘अब्बा! पित्या!’ अशी हाक मारतो”), प्रार्थनेद्वारे (रोमकरांस पत्र ८:२६), आणि उपासनेद्वारे (योहान ४:२३-२४) प्रवेश सुलभ करतो. स्वप्ने आणि दृष्टांत देवाच्या इच्छेचे प्रकटीकरण करून प्रवेश अधिक सुलभ करतात (प्रेषितांची कृत्ये १०:१९).
- इफिसकरांस पत्र २:१८: “त्याच्याद्वारे आपण दोघेही एकाच आत्म्याने पित्याकडे जाऊ शकतो.”

योम किप्पूरशी संबंध:

- योम किप्पूरच्या विधींमुळे आत्म्याचा निवास मिळत नव्हता (इब्री ९:९-१०). येशूचे कार्य आत्म्याच्या उपस्थितीला सक्षम करून हे पूर्ण करते (यहेज्केल ३६:२७).

पडद्याशी संबंध:

- पडदा फाटल्याने (इब्री १०:२०) प्रवेशमार्ग मोकळा होतो (इब्री १०:१९), इब्री ९:८ मधील अडथळे दूर होतात आणि विश्वास, पश्चात्ताप व बाप्तिस्मा यांद्वारे आत्म्याच्या अंतर्वासास वाव मिळतो (प्रेषितांची कृत्ये २:३८). स्वप्ने, दृष्टान्त आणि प्रकटीकरणे यांसह आत्म्याचा संवाद या प्रवेशमार्गातूनच होतो.

“मार्गा”शी संबंध:

- येशू “मार्ग” म्हणून (योहान १४:६) तो मध्यस्थ आहे ज्याच्याद्वारे आत्मा पाठवला जातो (योहान १६:७), जो विश्वासणाऱ्यांना त्याच्या सत्यात मार्गदर्शन करतो (योहान १६:१३).

मेलिकिझेदेकशी संबंध:

- येशूचे मल्कीसेदेक याजकपद (इब्री ७:१७) प्रायश्चित्त करते (इब्री ९:१२), आत्म्याच्या अंतर्वासास सक्षम करते, जो देवाची इच्छा व्यक्त करतो (प्रेषितांची कृत्ये २:१७-१८).

८. एकदाच केला जाणारा दीक्षा विधी म्हणून बाप्तिस्मा

बाप्तिस्मा ही विश्वासणाऱ्यांना नव्या करारात सामील करून घेणारी एक वेळची कृती आहे:

- प्रेषितांची कृत्ये २:३८: “पश्चात्ताप करा आणि बाप्तिस्मा घ्या... म्हणजे तुम्हाला पवित्र आत्म्याचे दान मिळेल.”
- रोमकरांस पत्र ६:३-४: ख्रिस्ताच्या मृत्यू आणि पुनरुत्थानाशी एकरूप होते.
- इफिसकरांस पत्र ४:५: “एकच बाप्तिस्मा.”
- प्रेषितांची कृत्ये १९:४-६: अनेकदा पवित्र आत्म्याच्या ग्रहणाशी जोडलेले असते.
- बाप्तिस्मा विश्वासणाऱ्यांना येशूच्या मृत्यूशी, फाटलेल्या पडद्याशी (रोमकरांस पत्र ६:३, इब्रीकरांस पत्र १०:२०) जोडतो, त्यांना “मार्गात” (योहान १४:६) दीक्षा देतो आणि आत्मा (प्रेषितांची कृत्ये २:३८) प्रदान करतो, जो संवाद साधतो (प्रेषितांची कृत्ये २:१७-१८). बाप्तिस्मानंतरही आत्म्याचे कार्य चालू राहते (गलतीकरांस पत्र ५:१६).

योम किप्पूरशी संबंध:

□ बाप्तिस्मा येशूच्या बलिदानाशी एकरूपतेद्वारे योम किप्पूरचे शुद्धीकरण पूर्ण करतो (लेवीय १६:३०) (रोमन्स ६:३-४).
मेल्किझेदेकशी संबंध:

□ बाप्तिस्मा हा येशूच्या मेल्किझेदेक पौरोहित्याद्वारे मध्यस्थी केलेल्या नवीन करारात प्रवेश दर्शवतो (इब्री ८:६), ज्याचे प्रतीक सहभागितेचे भाकर आणि द्राक्षारस आहे (उत्पत्ति १४:१८).

९. सहभागिता आणि तिची भूमिका

येशूने स्थापित केलेला पवित्र सहभाग (मत्तय २६:२६-२८, १ करिंथकर ११:२३-२५), त्याच्या शरीराच्या आणि रक्ताच्या स्मरणार्थ साजरा केला जातो:

- भाकर: "हे माझे शरीर आहे, जे तुमच्यासाठी आहे" (१ करिंथकर ११:२४), फाटलेला पडदा (इब्री १०:२०).
- प्याला: "हा प्याला माझ्या रक्तातील नवीन करार आहे" (१ करिंथकर ११:२५), जो दयेच्या आसनाची पूर्तता करतो (रोमकर ३:२५).
- उद्देश: येशूच्या मृत्यूचे स्मरण करणे (१ करिंथकर ११:२४-२५), त्याची घोषणा करणे (१ करिंथकर ११:२६), ऐक्य वाढवणे (१ करिंथकर १०:१६-१७), आणि आत्मपरीक्षणाची मागणी करणे (१ करिंथकर ११:२८).

योम किप्पूरशी संबंध:

- प्रभूभोजन हा येशूने योम किप्पूरचे यज्ञ (इब्री ९:१२), बलिदानाचा बोकड (१ पेत्र २:२४) आणि दयेचे आसन (रोमकर ३:२५) यांची पूर्तता केल्याचा उत्सव आहे. प्रभूभोजनादरम्यान केलेल्या प्रार्थना धूपाप्रमाणे वर जातात (प्रकटीकरण ८:३-४), ज्यामुळे लेवीय १६:१२-१३ ची पूर्तता होते.

पडद्याशी संबंध:

- भाकर येशूच्या शरीराचे, फाटलेल्या पडद्याचे (१ करिंथकर ११:२४, इब्री १०:२०) प्रतीक आहे, ज्यामुळे प्रवेशमार्ग खुला होतो (इब्री १०:१९).

"मार्गा"शी संबंध:

- प्रभूभोजन येशूला "मार्ग" (योहान १४:६), म्हणजेच त्याच्या बलिदानाद्वारे पित्याकडे जाणारा मार्ग (१ करिंथकर ११:२६) म्हणून घोषित करते.

मेल्किझेदेकशी संबंध:

- मेल्किझेदेकची भाकर आणि द्राक्षारस (उत्पत्ति १४:१८) हे सहभागितेच्या घटकांचे (मत्तय २६:२६-२८) पूर्वाभास देतात, आणि येशूच्या मेल्किझेदेक पौरोहित्याला (इब्री ७:१७) नवीन कराराशी (१ करिंथ ११:२५) जोडतात.

आत्म्याशी संबंध:

- प्रभूभोजन विश्वासणाऱ्यांना मंदिर म्हणून त्यांची जाणीव करून देते (१ करिंथकर ६:१९), जिथे आत्मा संगती करतो (प्रेषितांची कृत्ये २:१७-१८), परंतु आत्मा प्रदान करत नाही, जो विश्वास, पश्चात्ताप आणि बाप्तिस्मा यांद्वारे येतो (प्रेषितांची कृत्ये २:३८).

१०. कम्युनियनसह योम किप्पूर साजरा करणे

कम्युनियनद्वारे योम किप्पूरच्या पूर्ततेचा उत्सव साजरा करणे हे सर्व संकल्पनांना एकात्म करते:

- तयारी:
 - पश्चात्ताप करा आणि स्वतःची परीक्षा घ्या (१ करिंथकर ११:२८), योम किप्पूरच्या दुःखाचा प्रतिध्वनी करत (लेवीय १६:२९).
 - येशूच्या प्रायश्चित्तावर मनन करा (इब्री ९:१२), जे योम किप्पूरच्या रक्ताची पूर्तता करते (लेवी १६:१४-१५).
- धर्मग्रंथ वाचन:
 - लेवीय १६: योम किप्पूरचे विधी.
 - उत्पत्ति १४:१८-२०: मल्कीसेदेकाची भाकर व द्राक्षारस.
 - मत्तय २७:५०-५१: पडदा फाटत आहे.

- इब्री ७:१-१७: मल्कीसेदेकचे याजकपद.
- इब्री 9:1-14, 9:8: जुन्या कराराच्या मर्यादा.
- इब्री १०:१९-२२: फाटलेला पडदा आणि प्रवेश.
- योहान १४:६: येशू हाच "मार्ग" आहे.
- प्रेषितांची कृत्ये २:१७-१८: आत्म्याचा संवाद.
- मत्तय २६:२६-२८, १ करिंथकर ११:२३-२५: प्रभूभोजनाची स्थापना.

□ प्रार्थना म्हणजे धूप:

- योम किप्पूरच्या धूपाप्रमाणे (लेवीय १६:१२-१३) आभारप्रदर्शन, कबुलीजबाब आणि मध्यस्थीच्या प्रार्थना करा (प्रकटीकरण ५:८, ८:३-४). स्वप्ने, दृष्टांत आणि प्रकटीकरणांसहित, आत्म्याचे मार्गदर्शन मिळवा (प्रेषितांची कृत्ये २:१७-१८, योहान १६:१३).

□ पवित्र सहभागात भाग घेणे:

- भाकर: येशूचे शरीर, फाटलेला पडदा (१ करिंथकर ११:२४, इब्री १०:२०), "मार्ग" (योहान १४:६), आणि मल्कीसेदेकाची भाकर (उत्पत्ति १४:१८) यांचे स्मरण करून भाकर खा. त्याने पापे वाहून नेल्याबद्दल त्याचे आभार माना (१ पेत्र २:२४).
- प्याला: त्याचे रक्त, नवीन करार (१ करिंथकर ११:२५, रोमकर ३:२५) आणि मल्कीसेदेकाचा द्राक्षारस (उत्पत्ति १४:१८) यांचा उत्सव साजरा करत प्या. सार्वकालिक तारणासाठी त्याची स्तुती करा (इब्रीकर ९:१२).
- मंदिर बनण्याचे मनन करा (१ करिंथकर ६:१९), त्याच्या बलिदानाने शुद्ध व्हा (इब्री ९:१४).

□ घोषणा:

- येशूचा मृत्यू (१ करिंथकर ११:२६), फाटलेला पडदा, त्याचे मेल्लिकेदेक याजकपद (इब्री ७:१७), आणि "मार्ग" म्हणून त्याची भूमिका (योहान १४:६) घोषित करा, योम किप्पूरचे प्रायश्चित्त पूर्ण करा (इब्री १०:१०).

□ सुवार्तेचे आवाहन:

- प्रेषितांची कृत्ये २:३८, योहान १४:६, आणि रोमकरांस पत्र १०:९ सांगा, अविश्वास्यांना विश्वास, पश्चात्ताप आणि बाप्तिस्मा घेण्यासाठी आमंत्रित करा जेणेकरून त्यांना आत्मा मिळेल (प्रेषितांची कृत्ये २:३८) आणि "मार्गात" प्रवेश करता येईल (योहान १४:६).

□ समुदाय आणि उपासना:

- विश्वासणाऱ्यांसोबत सहभागिता करा, आणि ख्रिस्ताचे शरीर म्हणून एकतेवर जोर द्या (१ करिंथकर १०:१७, इफिसकर २:२१-२२). योम किप्पूरच्या संकल्पनांशी संबंध जोडून स्तुतीगीते गा किंवा स्तोत्रसंहिता २२, यशया ५३, किंवा स्तोत्रसंहिता १४१:२ वाचा.

□ पवित्रतेप्रती वचनबद्धता:

- मंदिरे म्हणून (१ करिंथकर ६:१९), देवाचा गौरव करण्यासाठी वचनबद्ध व्हा (१ करिंथकर ६:२०), आत्म्याच्या मार्गदर्शनाखाली (रोमकर ८:१४), आपले जीवन "जिवंत यज्ञ" म्हणून अर्पण करा (रोमकर १२:१), ज्यामध्ये त्याचा संवाद देखील समाविष्ट आहे (प्रेषितांची कृत्ये २:१७-१८).

मेल्लिकेदेकशी संबंध:

- पवित्र सहभागितेतील भाकर आणि द्राक्षारस हे मल्कीसेदेकाच्या अर्पणाचा (उत्पत्ति १४:१८) प्रतिध्वनी करतात, येशूचे पौरोहित्य (इब्री ७:१७) आणि नवीन करार (१ करिंथ ११:२५) यांना बळकटी देतात.

११. पडदा फाडण्याचे परिणाम

येशूचे शरीर म्हणून पडदा फाटल्याने (इब्री १०:२०), योम किप्पूरच्या सर्व घटकांमध्ये सहभागिता आणि देवापर्यंत पोहोचण्याच्या मार्गावर परिणाम होतो:

1. महायाजक आणि मेल्लिकेदेक याजकपद:

- योम किप्पूर: महायाजक पडद्यामागे गेला (लेवीय १६:२).

- पडदा फाटणे: येशूच्या मृत्यूने पडदा फाटतो (इब्री १०:२०), आणि त्याचे स्वर्गारोहण मेलिकिझेदेक याजक म्हणून स्वर्गात प्रवेश करते (इब्री ९:२४) (इब्री ७:१७).
- परिणाम: परमप्रसाद त्याच्या शरीराचा, फाटलेल्या पडद्याचा (१ करिंथकर ११:२४) आणि त्याच्या सार्वकालिक पौरोहित्याचा उत्सव साजरा करतो, जो प्रवेश देतो (इब्री ७:२५).

2. बळी/बलिदान:

- योम किप्पूर: रक्ताने तात्पुरते प्रायश्चित्त केले (लेवीय १६:१५-२२).
- पडदा फाडणे: येशूचे शरीर कायमचे प्रायश्चित्त करते (इब्री १०:२०, ९:२६).
- परिणाम: पवित्र सहभागितेची भाकर आणि प्याला या बलिदानाची घोषणा करतात (१ करिंथकर ११:२४-२६).

3. प्रार्थनेच्या रूपात धूप:

- योम किप्पूर: धूपाने याजकाचे रक्षण केले (लेवीय १६:१२-१३).
- पडदा फाटणे: विश्वासणाऱ्यांच्या प्रार्थना येशूद्वारे वर चढतात (इब्री १०:२२, प्रकटीकरण ८:३-४).
- परिणाम: पवित्र सहभागामध्ये धूपाप्रमाणे प्रार्थनांचा समावेश असतो (स्तोत्रसंहिता १४१:२), जे सर्वासाठी प्रवेशयोग्यता दर्शवते.

4. श्रद्धाळू हेच मंदिर:

- योम किप्पूर: निवासमंडप हे देवाचे निवासस्थान होते (लेवीय १६:१६).
- पडदा फाडणे: येशूचे बलिदान विश्वासणाऱ्यांना मंदिर बनवते (१ करिंथकर ६:१९, इब्री ९:१४).
- परिणाम: सहभागिता या ओळखीला दृढ करते (१ करिंथकर १०:१६).

5. पवित्र आत्म्यापर्यंत पोहोचणे:

- योम किप्पूर: आत्म्याचा वास नाही (इब्री ९:९-१०).
- पडदा फाडणे: येशूचा मृत्यू, जो त्याच्या तारणाच्या कार्याचा एक भाग आहे, विश्वास, पश्चात्ताप आणि बाप्तिस्मा यांद्वारे आत्म्याच्या अंतर्वासस सक्षम करतो (प्रेषितांची कृत्ये २:३८, इफिसकरांस पत्र १:१३). आत्मा स्वप्ने, दृष्टान्त आणि प्रकटीकरणे यांसह संवाद साधतो (प्रेषितांची कृत्ये २:१७-१८).
- परिणाम: पवित्र सहभागिता मंदिरांच्या रूपात प्रवेशाबद्दल जागरूकता नूतनीकरण करते (१ करिंथकर ६:१९), परंतु आत्मा केवळ पवित्र सहभागिता किंवा पडदा फाटण्याने नव्हे, तर विश्वास, पश्चात्ताप आणि बाप्तिस्माद्वारे प्राप्त होतो (गलतीकर ३:२).

6. शुद्धीकरण आणि सलोखा:

- योम किप्पूर: रक्त तात्पुरते शुद्ध होते (लेवीय १६:३०).
- पडदा फाडणे: येशूचे रक्त सार्वकालिक शुद्धीकरण करते (इब्री ९:१४, रोम ५:१०).
- परिणाम: पवित्र सहभागितेचा प्याला हेच साजरे करतो (१ करिंथकर १०:१६).

7. विश्रांती आणि पवित्रता:

- योम किप्पूर: इस्राएलने विश्रांती घेतली (लेवीय १६:२९).
- पडदा फाडणे: येशू विश्रांती देतो (इब्री ४:९-१०), पवित्रतेसाठी आवाहन करतो (इब्री १०:२२).
- परिणाम: सहभागितेसाठी आत्मपरीक्षणाची आवश्यकता असते (१ करिंथकर ११:२८).

“मार्गा”शी संबंध:

- फाटलेला पडदा म्हणजे “नवा आणि जिवंत मार्ग” (इब्री १०:२०), स्वतः येशू (योहान १४:६), पित्याकडे जाणारा मार्ग.

मेलिकिझेदेकशी संबंध:

- फाटलेला बुरखा, येशूचे शरीर, त्याच्या मेलिकिझेदेक याजकपदाशी जुळते (इब्री ७:१७), ज्याचे प्रतीक सहभागितेची भाकर आणि द्राक्षारस आहेत (उत्पत्ति १४:१८).

१२. धर्मशास्त्रीय संश्लेषण

पडदा फाटणे (इब्री १०:२०), येशू “मार्ग” म्हणून (योहान १४:६), आणि त्याचे मल्कीसेदेक याजकपद (इब्री ७:१७) या गोष्टी योम किप्पूरची पूर्तता करतात (लेवीय १६, इब्री ९:८):

- येशू “मार्ग” म्हणून: पित्याकडे जाण्याचा एकमेव मार्ग, जो त्याच्या फाटलेल्या शरीरात (योहान १४:६, इब्री १०:२०) आणि सार्वकालिक याजकपदामध्ये (इब्री ७:२५) मूर्त आहे.
- मेल्लिझेदेकचे पौरोहित्य: येशूच्या पौरोहित्याची आणि सहभागितेच्या भाकरी व द्राक्षारसाची पूर्वछाया दाखवते (उत्पत्ति १४:१८, इब्री ७:३), योम किप्पूरच्या लेवीय व्यवस्थेपेक्षा श्रेष्ठ आहे (इब्री ७:११).
- पडदा फाडणे: देवापर्यंत पोहोचण्याचा मार्ग खुला होतो (इब्री १०:१९), योम किप्पूरच्या मर्यादित प्रवेशाची पूर्तता होते (लेवी १६:२).
- पवित्र आत्म्याचा संवाद: विश्वास, पश्चात्ताप आणि बाप्तिस्मा यांद्वारे सक्षम केलेला (प्रेषितांची कृत्ये २:३८), ज्यामध्ये स्वप्ने, दृष्टान्त आणि प्रकटीकरणे (प्रेषितांची कृत्ये २:१७-१८) यांचा समावेश आहे, जो “मार्गात” मार्गदर्शन करतो (योहान १६:१३).
- देवापर्यंत पोहोचण्याचा योग्य मार्ग: आत्म्याद्वारे सुलभ केलेल्या “मार्गात” द्वारे (इफिसकरांस पत्र २:१८, इब्रीकरांस पत्र १०:२२) (रोमकरांस पत्र ८:१५).
- बाप्तिस्मा: “मार्गात” एकदाच दिला जाणारा दीक्षाविधी (रोमकरांस पत्र ६:३-४, इफिसकरांस पत्र ४:५), ज्याद्वारे आत्मा प्रदान केला जातो (प्रेषितांची कृत्ये २:३८).
- प्रभुभोजन: फाटलेला पडदा, “मार्ग,” आणि मल्कीसेदेकचे घटक साजरे करते (१ करिंथकर ११:२४-२६, उत्पत्ती १४:१८), मंदिरे म्हणून प्रवेशाचे नूतनीकरण करते (१ करिंथकर ६:१९).
- प्रार्थनेच्या रूपात धूप: आत्मा प्रार्थनांना सामर्थ्य देतो (रोमकरांस पत्र ८:२६), योम किप्पूरच्या धुपाची पूर्तता करतो (प्रकटीकरण ८:३-४).
- विश्वासणारा मंदिर म्हणून: येशूच्या बलिदानामुळे विश्वासणारे मंदिर बनतात (१ करिंथकर ६:१९), ज्यांच्यामध्ये पवित्र आत्मा वास करतो (इफिसकर २:२२).
- योम किप्पूरपेक्षा मुख्य फरक:
 - प्रवेश: सार्वत्रिक (इब्री १०:१९) विरुद्ध मर्यादित (लेवी १६:२).
 - स्थायीत्व: शाश्वत (इब्री १०:१०) विरुद्ध वार्षिक (लेवी १६:३४).
 - स्थान: विश्वासणारे मंदिर म्हणून (१ करिंथकर ६:१९) विरुद्ध भौतिक निवासमंडप.
 - व्याप्ती: सार्वत्रिक (१ योहान २:२) विरुद्ध इस्राएल-विशिष्ट.

१३. निष्कर्ष

येशू “मार्ग” म्हणून (योहान १४:६), त्याचे मल्कीसेदेक याजकपद (इब्री ७:१७), आणि पडदा फाडणे (इब्री १०:२०) या गोष्टी देवाच्या सान्निध्यात जाण्याचा सार्वकालिक मार्ग खुला करून योम किप्पूरची (लेवीय १६) पूर्तता करतात (इब्री १०:१९). मल्कीसेदेकाची भाकर व द्राक्षारस (उत्पत्ति १४:१८) हे सहभागितेचे पूर्वाभास देतात, ज्यात पित्याकडे जाण्याचा मार्ग म्हणून येशूचे शरीर व रक्त साजरे केले जाते (१ करिंथ ११:२४-२५). विश्वास, पश्चात्ताप आणि बाप्तिस्मा (प्रेषितांची कृत्ये २:३८) यांद्वारे प्राप्त झालेला पवित्र आत्मा, स्वप्ने, दृष्टान्त आणि प्रकटीकरणे (प्रेषितांची कृत्ये २:१७-१८) यांद्वारे संवाद साधतो, विश्वासणाऱ्यांना “मार्गात” (योहान १६:१३) मार्गदर्शन करतो आणि योग्य प्रवेश सुनिश्चित करतो (इफिसकरांस पत्र २:१८). बाप्तिस्मा या मार्गाची सुरुवात करतो (रोमकरांस पत्र ६:३-४), तर प्रभुभोजन त्याची घोषणा करते (१ करिंथकरांस पत्र ११:२६), आणि विश्वासणाऱ्यांना मंदिरांप्रमाणे नूतनीकरण करते (१ करिंथकरांस पत्र ६:१९). प्रभुभोजनासह योम किप्पूर साजरा करणे या सत्यांना एकत्र आणते, आणि सर्वांना विश्वासाद्वारे “या मार्गाचे” अनुसरण करण्यासाठी आमंत्रित करते.